

NEDĚLNÍ STRÁNKA

z kvazifarnosti sv. Vojtěcha na Balkáně

10. 05. 2026

6. velikonoční neděle

19/2026

Pořad bohoslužeb:

Ne: 11.00 h

St: 17.45 h

So: 17.45 h

QR kóde webu farnosti

Promluvu při generální audienci ve středu 6. května. Lev XIV.: Církev je povolána mluvit jasným jazykem, odmítnout vše, co ničí život

Bratři a sestry, dobré ráno a vítejte,

Při dnešním rozvažování nad částí VII. kapitoly Konstituce II. vatikánského koncilu o církvi budeme rozjímat nad jednou z jejích charakteristických vlastností – nad jejím *eschatologickým rozměrem*. Církev totiž kráčí těmito pozemskými dějinami s jasnou orientací na konečný cíl, jímž je nebeská vlast. Jde o dimenzi zcela zásadní, která je však často opomíjena nebo bagatelizována, protože se příliš soustředíme na to, co je bezprostředně viditelné, a na konkrétnější dynamiku života křesťanské obce.

Církev je Boží lid putující dějinami, jehož veškeré působení směřuje k Božimu království. Ježíš založil Církev právě tím, že zvěstoval toto Království lásky, spravedlnosti a pokoje. Jsme proto povoláni uvažovat o společenském a kosmickém rozměru spásy v Kristu a upírat svůj zrak k tomuto konečnému horizontu, abychom vše měřili a hodnotili v této perspektivě. Církev svým životem v dějinách slouží vstupování Božího království do světa. Všem a vždy hlásá slova tohoto zaslíbení, přijímá jeho záruku ve slavení svátostí, zejména eucharistie, a uskutečňuje a prožívá jeho logiku ve vztazích lásky a služby. Kromě toho si je vědoma, že je místem a prostředkem, kde se sjednocení s Kristem uskutečňuje „nejtěsněji“, a zároveň uznává, že spása může být Bohem v Duchu Svatém darována i mimo její viditelné hranice.

V tomto ohledu konstituce *Lumen gentium* formuluje jednu důležitou skutečnost: Církev je „všeobecnou svátostí spásy“, a tedy znamením a nástrojem té plnosti života a pokoje, kterou Bůh přislíbil. Znamená to, že Církev není dokonale identická s Božím královstvím, ale je jeho zárodkem a počátkem, neboť k jeho naplnění bude lidstvu a vesmíru darováno až na konci. Ti, kdo věří v Krista, proto kráčí těmito pozemskými dějinami, které se vyznačují zráním dobra, ale jsou také poznamenány nespravedlnostmi a utrpením, aniž by se cítili oklamání či zoufalí; žijí orientováni na zaslíbení, které obdrželi od „Toho, který činí vše nové“ (Zj 21,5). Církev tedy uskutečňuje své poslání mezi „již“ Božího království započatého v Ježíši a „ještě ne“ přislíbeného a očekávaného naplnění. Jako strážkyně naděje osvětluje cestu

je pověřena také úkolem vyslovovat jasná slova odmítající vše, co život ničí a brání jeho rozvoji, a postavit se na stranu chudých, sdíraných, obětí násilí a války a všech těch, kdo trpí na těle i na duchu.

Jako znamení a svátost Království je Církev Božím lidem putujícím po zemi, který právě na základě zaslíbení čte a interpretuje dynamiku dějin podle evangelia, odsuzuje zlo ve všech jeho podobách a zvěstuje slovy i skutky spásy, kterou Kristus chce uskutečnit pro celé lidstvo, a své Království spravedlnosti, lásky a míru.

Církev tedy nehlásá sama sebe; naopak, všechno v ní musí odkazovat ke spáse v Kristu.

V této perspektivě je Církev povolána pokorně uznat lidskou křehkost a pomíjivost svých institucí, které, ačkoli slouží Božimu království, mají podobu tohoto pomíjivějšího světa. Žádná církevní instituce nemůže být absolutizována; naopak, protože žijí v dějinách a v čase, jsou povolány k neustálému obrácení, k obnově forem a reformě struktur, k neustálé regeneraci vztahů, aby mohly skutečně odpovídat svému poslání.

Do horizontu Božího království je třeba zahrnout také vztah mezi křesťany, kteří dnes plní své poslání, a těmi, kteří již ukončili svůj pozemský život a procházejí očisťováním nebo jsou již ve stavu blaženosti. *Lumen gentium* prohlašuje, že všichni křesťané tvoří jedinou Církev, že existuje společenství a sdílení duchovních statků založené na sjednocení všech věřících s Kristem, *fraterna sollicitudo* mezi pozemskou a nebeskou Církví – společenství svatých, které prožíváme zejména v liturgii. Když se modlíme za zemřelé a kráčíme ve šlépějích těch, kdo žili před námi jako Ježíšovi učedníci, jsme rovněž my podpírání na cestě a připojujeme se k adoraci Boha: označení [pečetí] jediného Ducha a sjednocení v jediné liturgii, společně s těmi, kteří nás ve víře předešli, chválíme a oslavujeme Nejsvětější Trojici.

Buďme vděční koncilním otcům, že nám připomněli tento tak důležitý a krásný rozměr křesťanství, a snažme se jej pěstovat ve svém životě.

Dnešní sbírka je na podporu katolických médií

Přespáváčka pro děti a farní pouť

V pátek 15. 5. na faře u kostela sv. Apolináře v Praze 2 (Apolinářská 443/10) bude filmový večer a přespáváčka pro děti, začneme v 18:00 hod.

Farní Pout' do Mělníka, nebude mše svatá v kostele na Balkáně.

V sobotu 16 května bude farní pout' do Mělníka, večer nebude mše svatá na Balkáně.

Noc kostelů 2026

Noc kostelů se v letošním roce uskuteční v pátek 29. května. Ústředním tématem letošního ročníku je odvaha.

Týdeník kvazifarnosti sv. Vojtěcha na Balkáně

Křížíkova 57, 186 00 Praha 8

www.farnost-nabalkane.cz - farnost.nabalkane@gmail.com

Stránku připravil: P. Stefano Pasquero FSCB – mobil: 777 274 017